

17327

1

Mag. St. Dr.

P

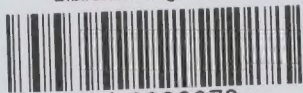
Hermes Trimegius
Virtuti et Honori Adami Opatorii

PANEG. et VITAE

Polon.

ME 647

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002079

HERMES TRISMEGISTVS

VIRTVTI ET HONORI.

Adm. Reuerendi & Clarissimi Dñi

ADAMI OPATOVII,

Sacrae Theologiae Doctoris, Decani S.

Anne.

D V M

Pro loco inter S. Theologiae Doctores, in Academia
Cracouien. obtinendo, de PRÆDESTI-
NATIONE, disputaret.

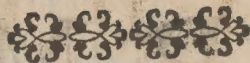
M. JACOBO VITELLIO, Philo-
sophiae Professore, Cultus debiti, & obseruantiae
causa, oblatas.

CRACOVIAE,

In Officina Typographica Francisci Cæsarij,
Anno Domini, 1628.

377

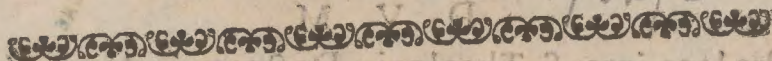
ΕΠΙΓΡΑΦΗ

ΕΙΣ ΘΕΟΦΡΑΔΗΝ ΙΔΙΟΜΟΥΝΗΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἡελίς αἴγλη πολυάμφορ' ὥς κελεύθῳ
 Ἀστέρων λάμπει, νυκτ' ἐλάει θνοφερήν
 Οὐτῶς ἀκρόσφ' ὀγνώσις μερόπ' εὖ φαίνει
 Καὶ συγερὴν ὄρφνυν, ἧ κατέλειπε νόῳ
 Οὐραναίς ἀκτῖσι καὶ τευγάζων φύσιν ἀνδρῶν
 Ἐκ θεοῦ σέλαός, πάντα δάμασσε φλόγι.

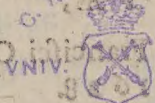
173245

IDEM.

Splendore ut nitido, inuestit Sol aureus axem,
 Nox subito chlamydem contrahit atra suam.
 Sic animos hominum Diuina scientia, postquam
 Illuxit, grauib' vindicat ex tenebris.
 Cælicolûm radijs lustrans mortalia corda,
 Diuinæ lucis, cuncta face edomuit.

R. BIBLIOTHECA

CRACOVIENSIS

ODE

ODE
TRICOLORS
TETRASTROPHOS.

NON frustra Pharijs didita in vrbibus,
Quæ nunc fluctuagus, rura perambulans
Nilus, culta fluentis,
Lambit prata feracibus:

Annorum innumeris, ordinibus loquax,
Antiquum populis, fama Sophum extulit,
Et ter voce Pelasga,
Dixit nomine Maximum.

Quòd cultus hominum, barbarie graues,
Formaret studijs vtilioribus,

Sollérq; ingenio alto,
Naturæ abdita panderet.

Atq; istis gradibus, quantùm homini fuit
Fas, Sanctæ Fidei luminis indigo,

Nitens, & Triados per —
Sanctæ nomina nosceret.

Et caduciferum Graiugeni Hermetem
Mirantur, celebris nomen Atlantidæ,

Qui non cognita Diuûm
Terris consilia explicat.

Quem tanta officijs assidujs rotat,
Incumbens vario, turba negotio,
Ut nunquam irrequieto
Somnus lumina flecteret.

Heroâ iste sagax, multioculum caput,
Cum primùm exoculans, contemerat manu,
Monstrorumq; nece Argum,
Prosternens rapit Ionem.

Monstrorum domitor prodigialium,
Quorum tabificâ, & pestifera lue,
Quâ se porrigit vsq;
Orbis perlitus horruit.

Nonnunquam ambiguum, prætereuntibus
Hermes monstrat iter, perpetuâ fide
Nè quem deuius error,
Rectâ flectat ab orbitâ.

Αὐτῷ ἡγέμονί ἐστι δ' ὁδὸν δέον
Εἰς πράξιν προάγειν τῶν Ἀἰώνιων γένεθ.
καὶ ἡμῶν βίῳ τοιο
Δείξαι τὴν ὁδὸν ἀσφάλην.

Qui te tam varijs, clarum in adoreis,
Inter promerita splendida gloriae
Ornamenta OPATOVI
Non limis oculis videt;
Et vitâ, & niueis moribus, ingenij
Quo se cunq; ferat, non populariter,
Nec fallente susurro, at
Veris laudibus inclyti:

Exemplar veteris (gloria quæ ardua
Sublimem Pharijs vexit in vrbibus)

Tris — prælustre Megisti
Dicet pro merito tuo.

Diuorum ecce tibi consilantium, &
Cætus fatiloqui nuncius alipes,

Cæli proloquio alti,
Tantis cessit honoribus.

Nam decreta Deum, quæ irremeabili
Postquam edicta semel, lege perenniter

Stant, nec viribus vllis
Cedit sanctio Olympia:

Quæ nigrantibus in nubibus occulens
Æterna astripotens nocte premit Deus,

Vt restinguat auaram,
Scrutari ista Cupidinem.

An non grande Sophôs, talia quæ nefas
Effari est homini, scire recludere, &

Sacrati arcta silentij
Cautè exsoluere vincula?

Hæc tu multimodis nexibus, admodum
In se se implicita, & cedere nescia,

Vinclis expedis istis,
Cum primum alta Pharos tuæ

Diffulsiit populo mentis, & Vnica
Quæ primos aditus, & facilem viam

Fax præluxit, vt omnes
Se se erroribus eximant.

Nam quò cuiq; suus deproperet dies,
Aut quid meta ferat funeris vltima,

Vel quis census in ipsa
Diuorum penetralia.

Hæresne æthereis sedibus, an vagus,
Proscriptusq; suâ de patria, ambulat

Erro, nil miserantis
Orci, victima flebilis.

Hæc obstructa licet victæ silentij,
Robustisq; Deorum excubijs, latent

Ignotis in Olympi
Occultata recessibus.

Haustå de superis tu faculâ ignibus,
Vt quondam altiuoli dextra Promethei,

Nè mens palpitet vsquam,
Lucem sideream præis.

Quali, quouè sibi præparet ordine,
Vt quem cælicolûm Rex, Capitolio

Supremo, atq; Deorum
Mensæ, adscribere destinat.

Infectis vitij labe, quid afferat
Cælo affusa potens gratia, desides

Peccatiq; veterno,
Marcentes animos iuuans;

Hocq; vnum studio sollicito exigens,
Olim vt mortifero crimine segreges,

Lautâ & sorte beatos,
Maçtet perpete gloriâ.

O quot præcipites excidio vltimo,
(Non tangenda sibi, vt transiliunt vada)

Hic altus, sapientis
Gurges consilij, dedit.

Dum infirmo ingenij remige, fluctibus
Tantis se obijciunt, Oceanum malo
Et stultè valido ausu,
Ceu lintre exiguo legunt.

Execrabilis hoc sorptus in æquore
Naturæ ille tenax, & temerarius
Propugnator, in ipsa
Cæcus mente Pelagius.

Sed splenem meruit Democriti & sales,
Cælestis nimium gratiæ, & auxilij,
Linguâ depopulante, &
Sensu prædo nefarius,

Qui se se artificem iustitiæ insolens,
Virtutisq; suæ iactitat impiè,
Nec cæli indigus, vnus
Ipse est sufficiens sibi.

At tu, quàm procul his Acroceraunijs,
Multum & nauifragis à scopulis abes,
Quos sanctæ quatefecit
Doctrinæ, sacer impetus.

Excordes etiam nunc violentias,
Insanæ Hæreseos turbam Acheronticam
Aut quicquid documentis
Castis, obuiat obteris.

Nodos difficiles, vt vel Achillea
Te coram videas implicitos manu,
Docte exsoluis, & istud
Intra claustra modestiæ.
Maeste hac percelebri laudis adorea
Cum merces tibi nunc splendida congruit,
Virtuti & decora ampla,
Magnis parta laboribus,
Te nunc Vraniæ fama scientiæ,
Curru per populos ducet eburneo,
Et nunquam morituris,
Lenè afflabit honoribus.
Quod sublime tui nominis effedum,
Vertat suauiter, hoc ex animo precor,
Te illimisq; per omnes
Annos, gloria sospiter,

לְכַבֹּד וּלְהַפְאֵרָה תִּהְיֶה אֶרֶץ אֲפֹטָאוּוּיִם

מִשְׁלַח הַיִּקְרָה תִּהְיֶה הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה וְיִהְיֶה עֲדָתָהּ

מִבְּאֵרֶת הַטָּהוֹרָה

יָקָר גְּדוֹל נִיתָן וְהַיּוֹם לְמַעַן חֲכָמִיתִךְ הַנְּבוֹנָה הַגְּדוֹלָה

הָאֶרֶץ אֲפֹטָאוּוּיִם הַעוֹלָה לְמַעַל וְאֵתָה שׁוֹב וְיִשְׂרָאֵל

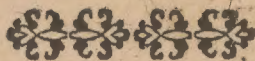
כִּתְּוָן מְלִמָּה מֵאֵד בְּחֻבְמָה הַמְּחֻלָּה וְאֵתָה אֲבֹל הַחֲכָמִים

חֲשָׁרִים הַיּוֹשְׁבִים רָאוּ שׁוֹנָה בְּמַעַלָּה

לִבְּנֵי נִתָּן לְךָ הַיּוֹם אֶת עֲטֻרַת הַיִּקְרָה

לְמַעַן גְּדוֹל תְּבוֹנָתְךָ הַמְּאִירָה

וְהִי חֵיקֶךָ בְּכָל עֵת מְאִירָה

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Honori & Ornamento.

*Adm. Rñdi D. ADAMI OPATOVII,
Doct̃oris Clariss: & peritiss: Sanctæ scientiæ
Theologiæ.*

F Ama tua, & probitas, tantum spectata OPATOVII,
Palladij quantam non tacuere Viri.
Factis & dictis idem, exemploq; Sacerdos,
Virtute, & studio, præmium vtrinq; tenes.
Dumq; labore tibi quæsitus honos, vt eundem
Omnibus aucta bonis, sors foueat, vouco.

